

osnivač:
Udruženje
karikaturista
Crne Gore

Broj: 2
god. 1*

TUŠ

cijena 1 E

crnogorski humoristički magazin

SREĆNA NOVA 2006 godina!

PRANJE NOVCA...
JEDINI, ALI POUZDAN
DOKAZ DA SMO
EKOLOŠKA DRŽAVA

R.RACKOVIĆ

**TAMAN NAVIKNEMO NA NESTAŠICE,
A POJAVE SE NOVA OBEĆANJA!**

S.MARTINović

POŠTOVANI ČITAOCI,

Evo, i po drugi put smo zajedno. Prvi broj je prošao uglavnom sa pohvalama, ali, da budem iskren i sa kritikama. Dobronamjernim, ali i opravdanim rekao bih. Bilo je tu dosta propusta i grešaka, kako štamparskih, tako i nekih drugih, no, mislim da bi bila najveća greška da se ovaj list nije nikada pojavio na kioscima. Dakle, ko radi taj i grijesi, a ko ne grijesi taj ne postoji!

No, da se malo i hvalimo: naš list je dobio mnoge pohvale, Čestitke, telegrame podrške... Između ostalih, dobili smo i telegram gospodina Dragana Mitovog Djurovića u kojem poručuje:

„Tuš“ nije pink, „Tuš“ je melem za dušu, i lijek u metežno doba. Srećno.”

Crnogorski književni list, i njegov glavni urednik gospodin Jevrem Brković poručuju: „TUŠ TREBA PODRŽATI“. U tekstu se naglašava: Red je a i velika civilizacijska potreba da i Crna Gora ima svoj list za humanizaciju. Nikada nam kao danas nije potrebna ta novina.”

Drago nam je da postoje ljudi od uticaja, koji prepoznaju prave vrijednosti važne za razvoj jednog demokratskog i civilizacijskog društva. Hvala.

D.Drljević

**Pisma tekstove i karikature slati na adresu:
Darko Drljević za „TUŠ“ R.Maškovića b.b.**

Kolašin, tel/fax:081-864-012

Mob.067-812-518

E-MAIL:drljevicdarko@cg.yu

Slog:Marko Tvrđišić

Štampa:,,PEGAZ“ Bijelo Polje

PORTRET KARIKATURA

WOODY ALLEN-DREWINSKI

HITLER
BosAiri

SOFJJA LOREN
ARANJO

EINSTEIN-lejne

ULICA

Kriminalac sa čarapom na glavi istrčao je na ulicu. U šukama nosi dve vreće Novca i pištolj. Za njim trče dva policijaca. U kafeu, sto metara niže, mladić u Crnoj kožnoj jakni, ošišan na nulu, puca u glavu neke poznate ličnosti. Krv na Sve strane. Ubica izlazi na ulicu i trči.

U susednoj zgradbi, na trećem spratu, žena je izbola muža kuhinjskim nožem.

Drogirani momak u crnoj kožnoj jakni, sa pištoljem u ruci, automobilom koji je ukrao na nekom gradskom parkingu, gazi Nekog klinca, izlazi iz automobila i trči.

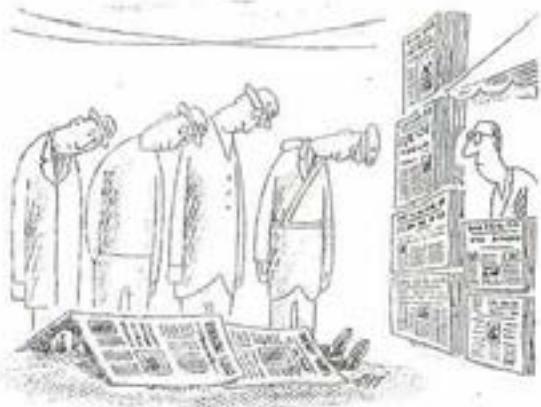
Trči i žena srednjih godina, polugola, a za njom trči manjak, skroz go. S Druge strane ulice trči jedan gospodin, elegantno obučen, s cegerom u ruci, a Ispred njega trči džeparoš sa novčanikom u desnom džepu koji je prethodno Ukraden gospodinu s cegerom.

Trči i jedan lokalni političar, a za njim grupa nezadovoljnih građana. Trče i Dve prostitutke, u pokušaju da se sakriju od one dvojice policijaca koje smo Već pomenuli na početku priče. Malo je takvih ulica u Evropi u kojima svi Trče, od policijaca do prostitutke.

Iz ove priče se vidi da naš narod ubrzanim koracima grabi napred. I ne preostaje mi ništa drugo sem da dam podršku ovakvim pozitivnim Kretanjima u svojoj zemlji i viknem iz svec glasa: "Trči, Srbijo, trči!"

Ninus Nestorović

KARIKATURE KOJE SU OBIŠLE SVIJET

J.PENA PAI

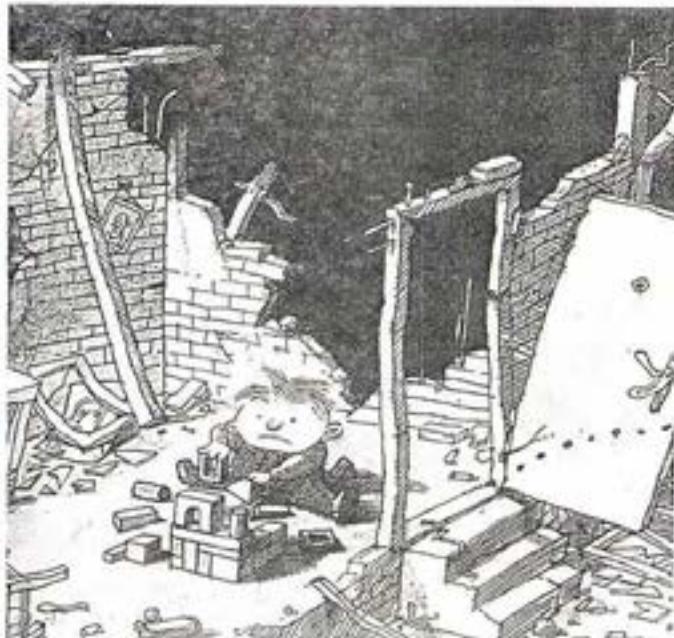
DJOVANI

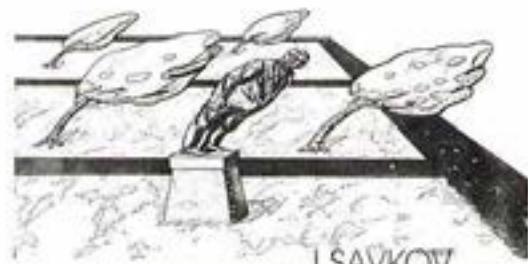
A. PEKEN

KAZANEVSKY

D. PETRIČIĆ

I. SAVKOV

KNJIGA O JOVANOVIĆU

U dalekoj zemlji neznanog imena i još nepoznatijeg državnog statusa živi čovek po imenu Jovanović. Zahvaljujući partijskom kursu taman toliko kao i lošem kursu dinara u odnosu na nemačku marku i još nekim mutnim radnjama Jovanović steće golem imetak. Na opštinskoj zemlji podiže fabriku i zaposli mnoge nevoljnike, koji to ne prestadoće biti. Zahvaljujući uvek popularnom promuskitetu izrodi sedam sinova i tri kćeri, sve sa različitim ženama, koliko u bračnim toliko i vanbračnim vezama. Ali nikada on ne zaboravi onoga kome je sve to dugovao te je redovno izmirivao partijsku članarinu i finansirao predizborne kampanje.

Jednog dana dodje predsednik stranke u društvu sa Sotonom i pokaza mu ovog revnognog domaćina i člana niza upravnih odbora.

Sotona mu odgovori da delo njegovo nije plod rada već naklonosti lokalne vlasti i da čim mu okrenu ledja izgubiće veru u statut i program te da će preći u opozicione redove. Na to se predsednik grohotom nasmeja i reče da sve što ima Jovanović može preći u Sotonine ruke, samo da njega ne dira jer je ipak završio neke važnije zadatke za državnu bezbednost.

Narednog dana dok je ispijao kafu i viski u omiljenom kafiću, dodje glasnik i reče da su gromovi i strašno nevreme uništili fabriku i kuću u kojoj je čuvao gotovinu, koja se srušila na otvoreni bazen gde je već treći dan trajala žurka i da su mu sva deca tragično nastradala. Tada Jovanović zavrnju rukav na košulji i pokaza istetoviran grb partije pored troglavog zmaja i reče: »Sve sam ovo stekao mojim političkim angažmanom, radom i trudom. Moja partija će mi opet pomoći da se obogatim a onda ću za decu lako».

Na jednom poslovnom ručku susrete Sotona ponovo predsedniku partije, koji ga radostan upita dali je video Jovanovića koji ostade veran partiji i pored nedaće koje su ga snašle. A Sotona mu odgovori da to nije zahvaljujući njegovoj partijskoj revnosti, već sivoj zoni ekonomije, monopolskim odnosima kao i debelim vezama u vlasti koja mu omogućava da se legalno bogati, ali da će odbaciti partiju kada se prihvati njegovog tela i kostiju. Na to se predsednik nosmeja i reče: »Eno ti ga samo mu dušu ne diraj.» Sotona, ne gubeći vreme, izdašno obasu Jovanovića prištevima po celom telu. Ne znajući kakve je ovo zavere plod, on sede na zgarište dragocenog automobila i ekonomskim tablicama struga prilično obolelu kožu i uživa u otklanjanju svraba.

Čuvši za nedaće koje su snašle partijskog druga, Mika, Pera i Laza dodjoše da ga posete. Pošto su videli u kakvom se stanju nalazi, poliše se skupim viskijem po necimo i počeše da se busuju u grudi junačke.

Prvu utehu mu ponudi Mika govoreći da ga stranka nije zaboravila i da će ponovo biti šticovanog kursa i bespovratnih kredita.

Pera se nadoveza da će opet biti crnog tržišta, Šverca duvana i nafte tako da ne bude zabrinut. «Ne brini» reče Laza, «Biće opet izbora, a ti prebroj glasove kao i prošli put. Stranka te neće zaboraviti.»

Tada džip sa tamnim staklima uskovitla prašinu i pepeo, iz njega prvo izadio je telohronitelji, osmotriše dobro okolinu a potom predsednik partije pohvali Jovanovića kako se dobro držao u ovim nedaćama. Onda naredi Miki, Peri i Lazi da mu kao nagradu donesu po džak konvertibilne valute, što oni učiniše bez pogovora.

I ponovo Jovanović steće silno bogatstvo i dobi sedam sinova i tri kćeri. Naravno, opet sa različitim ženama.

Požive dugo u zdravlju i veselju da ga finansijska policija nikada ne poseti. A izborna godina se ponovo približi ...

Dejan Tofčević

Míc po míc... VIC

Srela se dvojica na ulici:-Što je s tobom Vukotiću,
kako si se promijenio čovječe!Bio si suv ko spisa
a sada si debeo!Imao si bujnu kosu,a sad si čelav!
Imao si dobar vid,a sad nosiš naočare!...
-Ali,ja nijesam Vukotić,nego Marković!
-Štooo, zar si i ime promijenio?!

Stoj Cinogorac sa društvom na ulici.
Odjednom ,poče da piše niz nogavicu.
-Što činiš čovječe, jesli li lud?!
A,Cinogorac mimo odgovori:
-Ko mene jednom izda,ja mu tuku više ne pružam!

MLADU I NEVINU STONOGU SPOPAO MUZJAK
ONA STISLA NOGE PA NE DA:
NE,NE,NE,I PO STO PUTA NE!!!

Je li ti djed još živ_
-Ne,još je mrtav!

D.Drljević

T.Borković

Razgovaraju na klupi djevojka i mladić:-Od kuda ti dragi tako duge trepavice?!
-Kad sam bio mali,mnogo sam plakao I- reče on ponosno.
-Bolje bi bilo da si mnogo PIŠKIO !!!

Upada Mujo uspaničen i uzbudjen u spavaću sobu:
Fato,Fato,oblači se brzo,gori kuća!!!
Tada se začu HASOV glas iz ormara:
-SPAŠAVAJTE NAMJEŠTAJ! SPAŠAVAJTE NAMJEŠTAJ!!!

INTERVJU: TOŠO BORKOVIĆ

ŠTA JE USVARI KARIKATURA?

Karijatura je limeni pevac na krovu, pevac koji budi prve petlove.
U jednom razgovoru o karikaturi moj prijatelj J.Icitović , pesnik , reče mi:
Vi karikaturisti prenaglašavate stvari i baš preterujete!.
Ja mu kažem-Jovane,malo manje od vas pesnika.Koliko vas je obećalo Voljenoj
Da će joj skinuti sve zvezde sa neba.Pogledaj gore,ni jedna ne fali!

NEKI UPORNO TVRDE DA KARIKATURA NIE UMETNOSTA KAŽE NA TO?

Galerija 10x12,na sredini galerije kravlja balega i pet kuglagera. To je konceptualna umetnost.Ako je to umetnost, onda je najlošija karikatura remek-del!

KARIKATURA I AFORIZAM-IMA NEKA TAJNA VEZAT

Mi karikaturisti često ilustrujemo knjige aforističara.I mi pravimo aforizme,ali bez reči. Naš aforizam ne zaostaje mnogo za Malinama u izvozu. U zemlju se uvozi globalni kič,smeće upakovano u ekološku ambalažu...

KAKVI SU LJUDI KARIKATURISTI?

Imao sam sreće da upoznam dosta naših i svjetskih majstora karikature. Skoro svi su otvoreni,jednostavni i komunicativni ljudi.Kod slabih karikaturista je to suprotno.

VELESILE U KARIKATURI SU REKO BI SE VEĆINOM SIROMAŠNE ZEMLJE ŠTA TO ZNAČI?

Velesile su najsromičnije duhom,a najsromičnije zemlje Su velesile duha.Sirotinja JE Izmisnila golicanje...najjeftinije veselje .Karikatura je golicanje,ali iznutra.

MŠUĆE LI DA VRIJEME KARIKATURE TEK DOLAZI?

Vreme koje dolazi donosi najmoćnije kradljivce tuđeg vremena.Virtuelnu umetnost Ipak ,treba sačuvati pera i tuševe ko zna,možda nestane struje.

BAVITE SE TAKOĐE ILUSTRACIJOM,ANIMACIJOM,GRAFIKOM...
REKLO BI SE DA SU KARIKATURISI,ONI PRAVI UNIVERZALNI UMETNICI...

Karijatura zna stotinu jezika i dosta zanata.Mi znamo da upakujemo duh u razne ambalaže.

POSTIGU STE ODAVNO REJTING MAJSTORA KARIKATURE ŠLAVU TAKOĐE.

DA LI POSTOJI JOŠ NEŠTO DA ŽELITE POSTIĆI?

Crtam oko trideset godina.Za to vreme rdja mi je pojela sav alat,četkice,klešta,testere,burgije, nožice Za kalemljenje i ostalo.I za svaku sitnicu ja moram zvati majstora.Mene još niko nije zvao da mu popravim raspoloženje.

KOJOM TEHNIKOM NAJČEĆE RADITE I NA KOJEM PAPIRU?

Crtam na običnom A4 papiru tušem ,perom,flomasterom olovkom...crtež skeniram i farbam u računaru.Volim stare tehnike,akvarel,tuš i perce.

SIGURNO JE DA DA ODAVNO NEMATE UZORA.PA,I,NASROJTE UMETNIKE KOJE NAJVIŠE CIJENITE.

Majstori pera i duha PETRIČIĆ,RAJZINGER,KUŠANIĆ,DOBRIĆ,HOVIV ,MORDILJO,SEMPE,BARTAK,QUNO.

Volim da slušam Petra pajića,Kusturicu,Kapora,Crnčevića,Simovića,Guzinu...

Zahvaljujem redakciji TUŠA i gospodinu Drževicu na ustupljenom prostoru.

Čestitam prvi broj i želim

DUG I SADRŽAJAN ŽIVOT Dobro zdravje redakciji i vašim saradnicima

Karikatura i vrijeme

IZ ISTORIJE KARIKATURE

Da je uvijek bilo poltrona „ima ih i biće ih, pokazuje i ova priča o jednoj karikaturi koja je uzburkala javnost davne 1953 god. No, ova priča govori i o tome da ima i onih velikih, koji prihvataju kritiku i šalu na svoj račun.

ELEM, u „Borbi“ od 23. avgusta 1953 godine izšao je članak sa naslovom „Izraz socijalističke demokratije“.

Komentar čitaoca na karikaturu Moša Pijade koja je pratila ovaj članak glasio je:

„Druže uredniče,.... odmah mi je upala u oči karikatura, koja po mom misljenju nije svojstvena višeg državnog rukovodilaca, revolucionara i borca za socijalističku izgradnju. Kao čitaoca organa Saveza komunista interesuje me šta je drug Savić mislio sa ovom karikaturom i da li drug Savić zna šta je Moša Pijade..... Uredništvo je takođe dužno da obrati pažnju na ovakve stvari koje se iznose u organu Saveza komunista Jugoslavije.

Smrt fašizmu-Sloboda narodu

Tuzla, 23 avgusta

D. Koprivica

Redakcija „BORBE“ je reagovala na pravi način i pozvala Mošu Pijadu da se lično oglasi uvezi ove karikature. On je ovako odgovorio, zabrinutom „čitaocu“:

„Slikar sam, ukoliko imam pravo da to kažem u sadašnjem vremenu [ovo mislim gramatički] volim karikaturu, ali lično nikad nisam imao naročitog smisla da je ja pravim. Ali to mi ne smeta da visoko cenim dobru karikaturu. Ako je zaista dobra, ako pogodi stvar, ona „pali, i ostaje urezana u pamćenju mnogih. Domjećeve karikature ostaće večito u umetničkom blagu čovečanstva.... a mnogi članci i knjige pisane u ono vreme u istom duhu otišli su u zaborav. Dobra karikatura može često da kaže više i da postigne veći efekat nego dobar i duhovito pisan članak. Karikature nema, niti može biti bez preterivanja. Ali, lepota karikature baš je u tome što uprkos svakom preterivanju ona deluje kao istina.“

Kad me je Dragan Savić pre neku godinu karikirao sa tri toma Marksovog „Kapitala“ pod miškom, bila je to uspela karikatura koja se svakom svidela, pa su je mnogi isekli iz novina da bi je sačuvali.

Ne mogu se nikako složiti s misljenjem da bi svaka karikatura rukovodilaca bila za osudu kao nešto što ne odgovara našoj stvarnosti i socijalističkom poretku. Taj poredak ne treba da ima ništa protiv zdravog i veselog smeha. Dragan Savić nije me pitao za dozvolu da me karikira, pa

Prosto je smiješno što je nekada djelovalo opasno i uvredljivo. Sa druge strane, ako pogledamo današnje ponašanje političara, njihovih raspravki i međusobnih vrijedjanja, shvatimo da nema te karikature koja bi ih mogla „nagrđiti“.

GRAD ENJITEC

Nevjeliki ali znameniti grad Enjitec smješten je u kraškom polju ispod još znamenitije planine. Vjekovima je bio šibor buvora i olujama, ali isto tako obosjan suncem i kupan svojim nadaleko poznatim kišama. To je grad u kome, hvala Bogu, nista više nije crnako kao što je nekad bila.

Bilo je nekada, nečete vjerovati, glavni grad jedne države. Mal je broj ljudi koji pamte ta vremena, ali znaju te da je tu svoju patriju ovaj grad teško podnijeo. Kao glavni grad bio je meta mnogih značajnika i pustolova. Sjedište su tu diplomatski diplomatice, pa vojni atleti i generali, pjesici i putopisci, zvani i nezvani. Mi Bože koja je mukla bila sve to dočekivali i isprobali. A onda, podgole po gradu divorce, slike ambasade i poslanstva, hoteli, banke, vojne i banske stanove. Nije se moglo disati. Ali, posle više stotina godina, dođeće neka vremena i neli ljudi, pa svu ovu muku skidaju sa Enjiteca i svrđeće je na jedan drugi grad i druge ljudi.

Ne potraja dugo, a Enjitec zadesiće nove nevoje. Podignuće ljudi veliku fabriku po imenu „DOBO“. Strohota jedna izlazila je iz te godišnje i po 250.000 fildera godišnje, pa možete misliti kako je zahvalila atmosferu u gradu i okolini. Sve živo je dritalo od nepodnošljive studeni. A tek kada je raspoložila stanovnike ovog grada kada je roknuo da radi blizu 80.000 već malina ljudi je godišnje proizvodila ova fabrika. Bio je to prvi zamjetnik koji je tražio godinama. Od sile svjetlosti koju je davao preto 100.000 svjetiljki godišnje, ljudi su počeli da slijepi, a kada se prešlo na proizvodnju HOZA i VEZ-a i još kada su se tu umijetili Njemučišvar jer previšla mjeru, to se više nije moglo podnijeti.

A u drugoj fabriki koja se zvala „ATUŠOK“ proizvodilo se u tim teškim vremenima i preko milion pari obuće godišnje. Zamisliće, blizu 7.000 pari cipela po glavi stanovnika. Pa to je nečuveno. Dosta je nesrećnom slučaju i jedna cipela po glavi a komori 7000 i to par. Ni ta se muka nije mogla dugo podnijeti.

Bilo je u tom gradu i jedno nadaleko čuveno preduzeće „ARAT“ koje je imalo toliko autobusa da je moglo samo iz dva puta sve stanovnike ENJITECA odvesti u bilo kojem pravcu. Zamisliće bilo goće. Svi se nekome i čitav grad potpisao u autobuse pa s njima u nevjibog. Ne, nije smjelo dozvoliti da takva opasnost visi nad glavama jadrnih građana.

Na ovu opasnost nadovezala se i isto toliko različna aktivnost preduzeća „ANAUOB“. Ovo preduzeće je u najtežim danima imalo toliko kompanija i prijatelja da je odjednom moglo ponijeti svu pokelu i neprekidnu invaziju Enjitečana. Kako bi tek konfuzija nastala među građanima kombinacijom kapaciteta ova dva preduzeća, teško je i zamisliti. Sačuvaj Bože.

U ovim i drugim preduzećima bila je zapošljena gotovo polovina stanovništva. Nije im bilo isto. Pamte ljudi te teške dane.

I u takvima u takvima uslovima otvorila se mogućnost ZARAVOJ JO Jednog nepodnošljivog monstruma. Bilo je to preduzeće „TEMPOPOGRT“. U kome je radilo i patilo blizu hiljadu ljudi. Ta firma je momčila lokalno stanovništvo blistavim izložima i svakojakim robama uzimajući im na taj način teško zarodjen novac. Nudila je povoljno obilje hrane, odjeće, obuće, pokućstva i razne usluge. Od sinog pretjerivanja, naročito u hrani, građani se pozabolijevaju, pa zato procvjetale u gradu još dva preduzeća i to „SATINAS“ i „AKINELAG“, što još više pogorša stanje jer ljudi počešće uzimati lijekove na svoju ruku, pa nastade haos.

Trajao bi taj haos ko zna koliko i pitanje je što bi sa Enjitecom bilo, da ne dođe bolja vremena... Dunuće neki neobični vječni i doneseće blagostanje. Svi građani osjetiće blagodel i milinu... DOBO više ne proizvodi hladnjake pa ljudima postade toplijе oko srca veš masline ne drindaju pa se lakše spava a svjetiljke više ne sijaju, pa se u mruku ružne stvari, ako ih ima ne primjećuju. Građanima je laknulo od kada nemaju ni po jednu cipelu po glavi stanovnika, a „ATUŠOK“ sada samo podsjeća na ružnu prošlost. Na autobuskoj stanici više nema autobusa ARAT-a, već samo po neki privatni kombi, pa nema ni opasnosti da će građani izvršiti masovan odlazak. A i gdje bi kad je kod kuće najbolje i najlepše. Parkiralište „ANAUOB“ je potpuno pravno pa je to sada idealna površina za slijetanje helikoptera što je sada ovome gradu strašno nedostajalo. Nema više „TEMPOPOGRT-a“ da gusi građane obiljem hrane i roba, pa je svima laknulo. Nestala su i preduzeća koja su trovala ljudi raznim lijekovima, pa se prešlo na tradicionalne metode liječenja i narod prosto puca od zdravlja i zadovoljstva.

ENJITEC je postao ELDORADO svih uživaju novonastalo blagostanje. Niko ne radi, nema više navijanja satova i ranog budjenja, nema trke za zatradom i toliko omražene prekomjerne potrošnje. Niko više ne traži bolovanje i ne sjeka godišnji odmor, nikao ne mrzi šefu i svi ljudi se vole. Sve što je smetalo u ovom gradu ukinuto je ili prebačeno na drugoga.

Ovih dana su iz jedne daleke zemlje naručeni i labudovi koji će čitavu sliku još više uljepšati, pa će grad pun blagosti i zadovoljstva i stvarno započeti svoju LABUDOVU PJEŠMU.

Akul Rotagal

OJ-HA-HA ANEGDOTE

POVRATNI TELEGRAM

Jednom Cetinjaninu umrla majka. Misli se kako da javi bratu U Budvi, ali da to bude bezbolnije, pa mu posla telegram:
„Dragi brate, mama nas je napuštila jutros u šest sati”.

Kroz dva -tri sata dobi povratni telegram:
„Ovamo nije stizala još, no javi ako čuješ što novo !”

Karikatura: M.ZULIĆ

VRŠNJAKINJE

Šćepan Damjanović iz sela Broćanca kod Nikšića svratio kod ljekara.

-Doktore, boli me lijeva noga.
-To ti je, Šćepane, od starosti.
-Pa što me onda ne boli i ova desna, jer je stara koliko i lijeva?

SLIKU IMA, TONA NEMA

Poput starijih, mлади Crnogorci naprave šalu i u najtežim trenucima. Tako je bilo i sa Slobom A. Otac mu je danima bolovao od teške bolesti i već je bio zamukao i pri kraju. Pitaju Slobu prijatelji:
-Bogati, Slobi, kako je stari?
Nikako! Sliku ima, a tona nema!

ŽAO MU DJECE

Umrla jedna katunjanka u 113-oj god. Ostavila punu kuću, a najmladji sin joj je imao 87 godina.

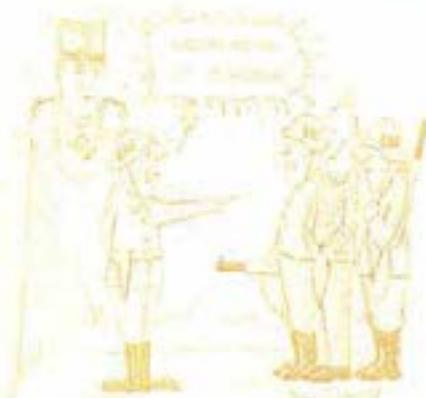
Došao Simo Cuca na saučešće, skide kapu i pokloni se uz komentar:
-Neka joj je laka crna zemlja, no mi je žao ovu makanjčad, što ostadoše siročad bez majke!

AFORIZAM U KARIKATURI I OBRATNO

Ilija Marković je nedavno osvojio nagradu za aforizam „Đordje Fišer”

Iskrene čestitke, uz nekoliko Ilijinih aforističnih poruka:
SREĆNA GODINA U KOJOJ ĆE DOMINIRATI NULE!
EKOLOŠKA KATASTROFA! USRALI SMO MOTKU!
PROTIV SRPSKOG NARODA SU SVI KOJI MU ŽELE DOBRO.

SVI SE PRAVE BLESAVI, SAMO SE LUDACI PONAŠAJU PRIRODNO.

PRAVIMO DRŽAVU KOJU SVET NIJE VIDEO.
AKO USPEMO, NEĆE NI VIDETI.

„O SOLE MILO“ JE ODA SOLANI ILI MILU.

Da humor nije od Boga dar, nebi aforizam bio piš Božji.

KARIKATURA JE SLIKA KOJU SVAKO IMA O SEBI.

Kad je rekao da je lagao, govorio je istinu.

Srbi sa dna kace trezne se

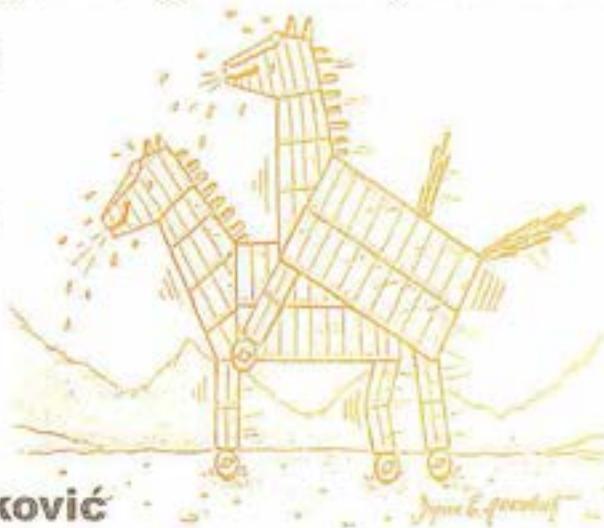
RASKOLOM !

SRBI SU Mali NAROD:
NIJEDNOM PROBLEMU NISU DORASLI.

Ako ste nekoga napravili magarcem

VI STE MU OTAC.

Karikature: Z. Ieković

AKO JE SREĆA U NESREĆI, SRBI SU NAROD NAJSREĆNIJI!

SATIRIČNA POEZIJA

KARIKATURA JEDNE KARIKATURE

A kakav je ,da od Boga nadje,
ko da nije rođen no izvađen
sa krtolom u nečijoj njivi
pa utek'o u svijet da živi.

Dva mu oka stoe u dva reda,
svako oko svoj posao gleda
i priliku vreba iz prikrjaka
da umakne, žalosna mu majka.

Vitomir Nikolić

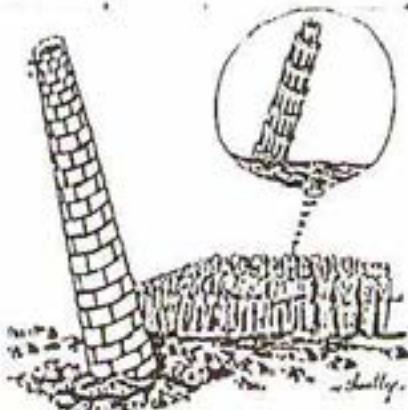
Nedodija

Svi pričaju,a čuo sam i ja
da postoji zemlja Nedodija.

Narod tužni loše u njoj živi
svi nevini- ko gudalo krivi !

Ništa u njoj naprijed ne kreće
Solana joj glavno preduzeće.

Niko živi još shvatilo nije
da živimo usred Nedodije !
Srećko Maler

Dragomir Djukić -Charly

Pustinja

Ako usred pustinje nađete debelu
hladovinu,a naći ćete je,sedite u nju.

Osim,naravno,
ako tamо već ne sedi neki naš čovek.
A sedi.

Djordje Fišer

Loša vremena

Kad u izvor kamen padne
bistra voda mutna biva,
čudan proces tad nastane
površinom talog pliva.

Jedan kamen sklad razorji,
slomi vodi ogledalo
sto bi doli, sad je gori
sto ne valja isplivalo!

T.Domanović

KRAJ

Počelo je potpuno neočekivano - moja desna ruka je zatražila samostalnost. Kaže, ja sve izdržavam, na mene je spao ceo posao, dosta mi je svega, i hoću da budem samostalna. Pokušao sam da je urazumim, govorio da je to tehnički nemoguće, da telo mora biti jedna celina da bi opstalo, da ona obavlja posao kao i svaka desna ruka na svetu, da i drugi organi rade poslove koji njoj koriste. Ništa nije vredno. Desna ruka je ultimativno zahtevala da se osamostali i hitan postupak u tom pravcu.

U jeku rasprave umešala se leva ruka. Kao, ona takav bezobrazluk ne može da podnese, po čemu to desna ruka vredi više od leve, uostalom šta bi desna ruka mogla bez leve, a pošto drskost desne ruke prevaziđa sve granice tolerancije, leva ruka ne želi da ubuduće ostale sa njom ni u kakvoj vezi i savezu.

Ja sam oštro ukorio levu ruku što se uopšte meša i dodatno otežava situaciju, ali se ona još više uvredila i izjavila da se pridružuje zahtevima desne ruke, da se i njoj dodeli samostalnost.

Bio sam krajnje jasan - to je teoretski i praktično nemoguće. Ali se sada mozak javio i rekao da nisam u pravu i da je, teoretski, to moguće. Objasnio je da odsecanje ekstremiteta predstavlja rutinski hiruški zahvat i da to nije nikakav tehnički problem. Desna i leva ruka su njegovo izlaganje pozdravile aplauzom.

Ušao sam u polerniku sa mozgom i objasnio da nije problem u tehničkom odcepljivanju ruku, već u opasnosti od posledica takvog postupka. Niti ruke mogu samostalno bez tela, niti telo može normalno da funkcioniše bez ruku, zaključio sam na kraju. Mozak se sa tim delimično složio, tvrdeći da, što se njega tiče, ruke mogu istog časa da se odvoje, jer on može i bez njih sjajno da funkcioniše. Čak i bolje.

To je obe ruke dodatno revoltiralo. Pale su teške reči na račun mozga, a naročito da se svojim dosadašnjim ponašanjem stavio iznad ostalih organa, posebno ruku, i da je sve vreme samo izdavao naredenja, a od ostalih očekivao slepu pokornost i potčinjavanje. Na moje iznenadenje, takav stav podržali su svi mišići i obe noge.

Unutrašnji organi bili su uzdržani, smatrujući da je mozak odigrao veliku ulogu u dosadašnjem postojanju, i da nije pravedno tako ga napustiti. Ali mozak je bio toliko uvredjen da je izjavio kako više nikada nikome neće izdavati komande i da se nadalje snadu bez njega. Takvo povlačenje mozga izazvalo je pravu buru nezadovoljstva unutrašnjih organa.

Srce je odmah tražilo specijalni status. Jetra je zahtevala autonomiju. Pluća su predlaaaala kantonizaciju. Želudac je izbacio parolu: Svi organi za varenje u jednom sistemu želeli ujedinjenje.

Nastao je opšti haos.

Nije mi preostalo ništa drugo, nego da umrem.

Goran Šćekić

B. Vujošić

INTERVJU SA NJEGOŠEM

KO JE KRIV ZA RASPAD SFRJ?

Veličaši proklete im duše ,na komate razdrobiše carstvo.

A,ŠTA MISLITE O ZAJEDNICI S I CG?

Vidi vraka su sedam binjišah,su dva grba i su dvije krune!

KADA CE CRNA GORA U EVROPU?

A ja što ču,a ja sa kime ču,malo rukah, malena i snaga
jedna slamka među vihorove,sirak tužni bez iđe ikoga !

Nada mnom je dvanaest zvjezdica,ne prima mi plača ni molitve!

A ,USTAVNA POVELJA?

Bože dragi čudna dogovora! Bi li ovo deca poslovala?!

MISLITE NA SOLANU?

Bože dragi da ga san ne vara,te onako starac uzletio !

IMA LI DEMOKRATIJE U CRNOJ GORI?

Ne smijemo činit što činimo,ne smijemo javit što je javno!

GLEDATE LI PRENOS SKUPŠTINE?

**Pi,serdare,grdna razgovora!Sve se čovjek sprda sa čovjekom,
gleda majmun sebe u zrcalo.**

RAD PARLAMENTA?

Zabaciše vladu i državu,za pravilo ludost izabraše.

KAKO VIDITE AKTUELNO-POLITIČKU SITUACIJU U ZEMLJI?

Je li javlje od sna smućenije?

STA MISLITE O OBNAVLJANJU CRNOGORKE DRŽAVE?

Voskresenja ne biva bez smrti!

I NA KRAJU,HOCE LI BITI REFERENDUMA?

Ko potoke može ustaviti da k sinjemu moru ne hitaju?

SIGURNI STE?

Ko na brdu pak imalo stoji, više vidi neg onaj pod brdom!

NEŠTO O PUBLIKACIJAMA

Rad na izradi Antologije crnogorskog aforizma **RIJETKE ČESTICE** je u poodmakloj fazi.

U Antologiji će biti zastupljena 103 autora-aforističara - 75 iz Crne Gore i 28 iz drugih sredina (autori su porijeklom ili rođenjem iz Crne Gore). Antologija će imati oko 470 stranica, sa cca 1700 aforizama.

Priredivači Antologije su: Savo Martinović, Veljko Rajković i Dejan Tofčević.

TUŠ ima ekskluzivno pravo da predstavi predantologički izbor aforizama značajnijih autora:

- * O njemu žanic u superlativu. Sva najgora
- * Nešto nije dobro. Nisam ponosni
- * Ne verujem vještačkoj suhu. Uvjeti vise nego bilježi
- datum
- * Izvor svršen oključak. Gde sam bio - nigde. Isto sam radio
- nista

Radivoje BOJIČIĆ

- * Život je za glavu - i tako pesanti tako.
- * Rodio je natuk, a uzimao svojstvo.
- * Naš primarni eaderiak je da slobodniamo sve ostale.
- * Moj životni poziv polako preuzeo u ruku,

Dejan LOPIČIĆ

- * Morao da smo opet pobedili, čim smo ovačko isle
- prošli.
- * Šeš poje izuzeto vijagre, nastupilo su jedena vremena.
- * Staba ti čvrst stari, otki ti je mrok argument.
- * Kad žena ne znači kaj joj je dovo, obično jede k vragu.

Vladislav VLAHOVIĆ

- * Imam sve knjige o etici, skoro ih je iz biblioteke.
- * Čujam da si vesoma zadovoljan. Pali mi što je s tobom.
- * Sklanjanje je bila gotovo čim su ga obnovili.
- * Kao je bio tko? I niko nije posmerio.

Ilija LAKUŠIĆ

- * Hvatiti nevezanske stampice slike je i takoći
- * Darmčadija nom je smršta. Ali, s nama nema isče.
- * Šest voda izgubi glavu, vješ niko nije sigurno
- * Zalud proti ponar potla. Ni istemo.

Ranko PIVLJANIN

- * Sutan se culačjem. Dok bijem ne pićem.
- * Danas je ne više rodom, već stičajući okolnosti.
- * Otpušten je zbač zatezi arja.
- * Glava mi je zahvalna, jer mi na pamet padaju samo luke mreža.

Dejan TOFČEVIĆ

- * Divim se vatrom u svemu što ne gori.
- * Kada se ide pogrešnim putem, najnapredniji vuku nazad.
- * I s leve i s desne strane našeg puta neopisive lepotе.
- * Vlast nas prati, od kad ne idemo za njom.

Pavle KOVAČEVIĆ

- * Da bi obezbijedio dupe, čovjek je rep žrtvovao evoluciji, a glavu civilizaciji.
- * Štak je kao zora. Obliva se rumenilom, dok najavljuje svjetlost duše.
- * Veličina ptice mjeri se rasponom krila, a veličina čovjeka širinom srca.
- * Oprekao me poljubac vale istine. Vraćam se u zagrijaju mojih iluzija.

Višnja KOSOVIĆ

- * Znam čovjeka koji je tako dobar, da će ostati za sredinu.
- * Napunili su mu glavu. Sad mu je prazna kapa.
- * Izabran je novi glavni, odgovorni i odgovarajući urednik.
- * Čovjek je tako savršeno blće, da i budala može da ga napravi.

Savo MARTINOVIC

- * Ni u paklu nije loše. Niko se nije vratio.
- * Sudjenje je bilo fer. Niko nije navlaco za istinu.
- * Više imamo nijemih od vjenčanja, nego od rođenja.
- * Lako je bilo starim Grčima. Nijesu imali mlade.

Radomir RACKOVIĆ

- * Treba im pružati rojski otpor. Govna su to.
- * Muvi nije zgazio. Kupile su se na njega.
- * Čovjek je postao od majmuna, nečovjek - od učevine.
- * Nijesmo izgubljeni. Našlo nas je čudo.

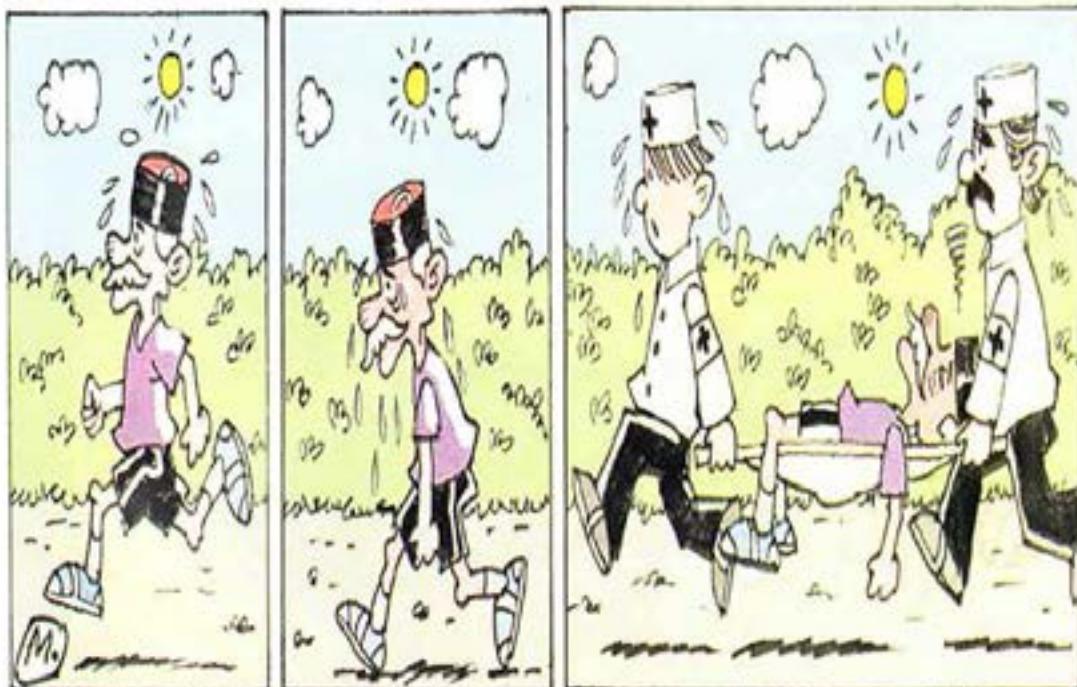
Veljko RAJKOVIĆ

**ZAKON O PUŠENJU JE STUPIO NA SNAGU
TEK KAD SMO GA POPUŠILI.**

Predrag Puletić

**POTOMCIMA O OVOME NE SMIJEMO PRIČATI.
PJEVAĆEMO IM PJESME JUNAČKE.**

Dejan Miličić

Mirko Zulić

TOLIKO STOKE, A JEDINI U EVROPI UVозIMO MLJEKO.

NEMA OPASNOSTI ZA NaŠ STANDARD I KAD PADA, - PADA SA MALE VISINE!

Radomir Racković

Kome ne odgovara Vatikan,
može i u Hag. P.Puletić

Karikatura na naslovnoj strani:

LUKA LAGATOR

Karikatura na zadnjoj strani:

DARKO DRLJEVIĆ

Glavni i odgovorni urednik:

DARKO DRLJEVIĆ

Urednik za karikaturu:

LUKA LAGATOR

Urednik za tekst:

DEJAN TOFČEVIĆ

br. Žiro računa :

530-1381-41 Montenegrlobanka PG

List registrovan kod min.kulture i medija
pod brojem 574.

